

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 9 kwietnia 1962 r.

w sprawie przemiału gospodarczego zbóż.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za przemiał gospodarczy zbóż uważa się przemiał, przerób i śrutowanie zboża dokonywane odpłatnie na zlecenie osób trzecich, z wyjątkami przewidzianymi w ust. 3.

2. Przemiał, przerób i śrutowanie zboża stanowiącego własność osób prowadzących młyny mogą być dokonywane tylko na zasadach ustalonych dla przemiału gospodarczego zbóż.

3. Przemiał, przerób i śrutowanie zboża dokonywane na zlecenie jednostek gospodarczych zgrupowanych w wojewódzkich zjednoczeniach przemysłu zbożowo-młynarskiego „PZZ” (młyny handlowe) oraz przemiał zboża pochodzącego z wymiany na pieczywo dokonywanej na podstawie odrębnych przepisów są w rozumieniu zarządzenia przemiałem umownym.

§ 2. 1. Przy przemiale gospodarczym osoba oddająca zboże do przemiału otrzymuje wszystkie produkty uzyskane ze zboża przez nią dostarczonego (przemiał indywidualny).

2. Wymianę zboża na produkty przemiału (przemiał zsypowy) dokonywaną w młynach uważa się za przemiał gospodarczy, jeżeli dokonywana jest na warunkach ustalonych dla tego przemiału.

3. Wymiana zboża na produkty przemiału, uznana za przemiał gospodarczy (ust. 2), może być dokonywana także w punktach wymiany prowadzonych bezpośrednio przez młyny podległe radom narodowym i młyny handlowe lub za pośrednictwem gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 3. 1. Do przemiału gospodarczego przyjmuje się zboże odpowiadające normom jakościowym ustalonym dla obrotu handlowego; zboże nie odpowiadające normom może być bezpośrednio przed przyjęciem do przemiału poddane wstępnemu czyszczeniu w celu wyeliminowania zanieczyszczeń, które powinny być zwrócone dostawcy zboża.

2. Za zboże przyjęte do przemiału gospodarczego uważa się zboże, którego przyjęcie jest odpowiednio udokumentowane.

§ 4. 1. Zabrania się mieszania w młynach żyta, jęczmienia i innych ziarn z pszenicą albo jęczmienia i innych ziarn z żytem, przeznaczonych do przemiału gospodarczego (zsypowego).

2. Zabrania się przemielania zboża na mąkę i przerabiania na kaszę bez uprzedniego oczyszczenia zboża na maszynach czyszczących, sortujących i ściernych.

§ 5. 1. Ustala się następujące procenty wyciągu produktu głównego ze zbóż przyjętych do przemiału gospodarczego:

- 1) 50, 60, 70, 82 i 96% mąki z żyta,
- 2) 50, 60, 72 i 96% mąki z pszenicy,
- 3) 67% mąki z jęczmienia, owsa i kukurydzy,

4) 46 i 63% kaszy z jęczmienia,

5) 54% kaszy z gryki,

6) 68% kaszy z prosa,

7) 99% śruty z żyta, jęczmienia i innych ziarn dostarczonych do śrutowania,

8) 20% kaszki i 78% śruty z kukurydzy dostarczonej do śrutowania z odciążaniem kaszki.

2. Zabrania się dokonywania przemiału gospodarczego zbóż na produkty przemiału o innym procencie wyciągu produktu głównego niż ustalony w ust. 1, z wyjątkiem przypadków określonych w § 9 ust. 2.

§ 6. 1. Mąka otrzymana z przemiału zboża powinna być wymieszana na jednolity wyciąg procentowy niezwłocznie po zakończeniu przemiału danej partii zboża.

2. Zabrania się:

- 1) mieszania mąki z różnych rodzajów zboża,
- 2) obniżania jakości produktu głównego przez odciążanie produktów jakościowo lepszych,
- 3) wydawania mąki nie wymieszanej na jednolity typ ustalony dla przemiału gospodarczego.

§ 7. 1. Ubytek zboża łącznie z odpadami nieużytecznymi (straty przemiałowe) nie może przekraczać:

- 1) przy przemiale zbóż na mąkę, przerobie jęczmienia na kaszę i śrutowaniu kukurydzy z odciążaniem kaszki — 2% zboża przemielanego, przerobionego lub śrutowanego,
- 2) przy przerobie gryki i prosa na kaszę — 3% zboża przerobionego.

2. Straty przemiałowe w zbożu śrutowanym nie mogą przekraczać 1% zboża prześrutowanego.

§ 8. 1. Za odpady nieużyteczne, o których mowa w § 7 ust. 1, uważa się zanieczyszczenia mineralne, nasiona szkodliwych chwastów, kłosa i inne zanieczyszczenia określone w normach jakościowych zbóż ustalonych dla obrotu handlowego.

2. Odpady nieużyteczne powinny być niszczone. Zabrania się mieszania tych odpadów z otrębami lub śrutą.

3. Odpady użyteczne mogą być po prześrutowaniu mieszane z otrębami.

§ 9. 1. Za 100 kg zboża dostarczonego do przemiału gospodarczego należy wydać co najmniej:

1) przy przemiale żyta:

- a) na mąkę 50% — 50 kg mąki o zawartości popiołu do 0,65% i 48 kg otrąb,
- b) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,75% i 38 kg otrąb,
- c) na mąkę 70% — 70 kg mąki o zawartości popiołu do 0,90% i 28 kg otrąb,
- d) na mąkę 82% — 82 kg mąki o zawartości popiołu do 1,40% i 16 kg otrąb,
- e) na mąkę 96% — 96 kg mąki o zawartości popiołu do 2,0% i 2 kg odpadów;

2) przy przemiale pszenicy:

a) na mąkę 50%:

— z odciążaniem kaszki mąki — 2 kg kaszki mąki o zawartości popiołu do 0,6%, 48 kg mąki i ga-

tunku o zawartości popiołu do 0,60%, 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb lub 2 kg kaszki mąki o zawartości popiołu do 0,60%, 48 kg mąki o zawartości popiołu do 0,60% i 48 kg otrąb,

— bez odciążania kaszki mąki — 50 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,60%, 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb lub 50 kg mąki o zawartości popiołu do 0,60% i 48 kg otrąb,

b) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,65% i 38 kg otrąb,

c) na mąkę 72% — 72 kg mąki o zawartości popiołu do 0,85% i 26 kg otrąb,

d) na mąkę 96% — 96 kg mąki o zawartości popiołu do 2,0% i 2 kg odpadów;

3) przy przemiale jęczmienia, owsa i kukurydzy na mąkę 67% — 67 kg mąki i 31 kg otrąb;

4) przy przerobie jęczmienia:

a) na kaszę 46% — 46 kg kaszy i 52 kg otrąb,

b) na kaszę 63% — 63 kg kaszy i 35 kg otrąb;

5) przy przerobie gryki na kaszę 54% — 54 kg kaszy i 43 kg mączki i łusek;

6) przy przerobie prosa na kaszę 68% — 68 kg kaszy i 29 kg mączki i łusek;

7) przy śrutowaniu:

a) kukurydzy z odciążaniem kaszki — 20 kg kaszki i 78 kg śruty,

b) żyta, jęczmienia i innych ziarn — 99 kg śruty.

2. Odchylenia od norm wydajności określonych w ust. 1 dopuszczalne są w razie przerobu gryki i prosa na kaszę lub dokonywania przemiału indywidualnego, pod warunkiem zachowania ogólnej wydajności produktu głównego i ubocznego w ilości nie mniejszej niż 97% gryki i prosa bądź 98% pozostałych zbóż — przemielanych lub przerabianych na kaszę.

3. Odchylenia od norm wydajności produktu głównego i ubocznego przy dokonywaniu przemiału indywidualnego nie mogą przekraczać norm wydajności więcej niż o 2%.

4. Zabrania się produkowania mąki o większej zawartości popiołu niż ustalona w ust. 1 pkt 1 i 2.

5. Obliczenie zawartości popiołu następuje w przeliczeniu na suchą masę według normy ustanowionej przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 10. 1. Wydanie produktów ze zboża dostarczonego do przemiału gospodarczego powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia przyjęcia zboża. W razie niezgłoszenia się zleceniodawcy po odbiór produktów należy wezwać go do ich odbioru.

2. Zabrania się przyjmowania zboża do przemiału gospodarczego z terminem wykonania dłuższym niż określony w ust. 1.

§ 11. Zabrania się młynom dokonującym przemiału gospodarczego zbóż, z wyjątkiem młynów handlowych, dysponowania zbożem i produktami przemiału wygospodarowanymi na skutek mniejszych strat przemiałowych niż określone w § 7 oraz zbożem pochodzącym z opłat w naturze za przemiał zbóż w sposób niezgodny z zarządzeniem.

§ 12. 1. Zboże wygospodarowane i zboże z opłat w naturze powinno być sprzedane punktom skupu zboża.

2. Wygospodarowane produkty przemiału powinny być zgodnie z obowiązującymi przepisami sprzedane gminnym spółdzielniom „Samopomoc Chłopska”.

§ 13. 1. Dostarczanie zboża i produktów przemiału wygospodarowanych oraz zboża z opłat w naturze powinno być dokonywane:

- 1) sukcesywnie, w miarę gromadzenia się tego zboża i produktów, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu,
- 2) własnym staraniem i własnymi środkami sprzedającego.

2. Sprzedaż zboża i produktów przemiału, o których mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z obowiązującymi branżowymi warunkami dostaw zbóż z uwzględnieniem obowiązujących norm jakościowych ustalonych w obrocie handlowym.

3. Mieszanki kłosowe i kłosowo-strączkowe powinny być przyjmowane bez względu na ich skład procentowy.

§ 14. 1. Za zboże z opłat w naturze i zboże wygospodarowane punkty skupu zboża wypłacają należność obliczoną według cen obowiązujących w rynkowym skupie zbóż w powiecie właściwym dla miejsca położenia młyna. Należność powinna być wypłacona bezzwłocznie po dokonaniu dostawy.

2. Za zboże określone w ust. 1, dostarczone bezpośrednio do punktu skupu rejonowych zakładów zbożowych „PZZ”, dostawca otrzymuje oprócz należności obliczonej według cen obowiązujących ryczałt na pokrycie kosztów transportu w wysokości 8,50 zł za 100 kg.

§ 15. Punkty skupu zboża obowiązane są wydawać młynom dostarczającym zboże z opłat w naturze i zboże wygospodarowane kwit dostawy dla skupu rynkowego stwierdzający ilość, rodzaj i gatunek zakupionego zboża, wysokość wypłaconej należności oraz czy zboże pochodzi z opłat w naturze, czy z wygospodarowania.

§ 16. Młyny dokonujące przemiału gospodarczego zbóż obowiązane są do:

- 1) prowadzenia dokumentacji przemiału zbóż według zasad ustalonych odrębnymi przepisami,
- 2) posiadania książki kontrolnej według wzoru powszechnego użytku (formularz nr A—14),
- 3) wywieszania w młynie w miejscu widocznym i dostępnym aktualnego cennika opłat za przemiał gospodarczy zbóż, podpisanego przez osobę odpowiedzialną za prowadzenie młyna.

§ 17. Zabrania się młynom dokonującym przemiału gospodarczego zbóż, z wyjątkiem młynów handlowych, przyjmowania zboża na przechowanie, jak również przechowywania zboża stanowiącego własność osób prowadzących te młyny. Nie dotyczy to zboża przyjmowanego i przechowywanego z mocy przepisów szczególnych (np. umów konsygnacyjnych).

§ 18. 1. Młyny dokonujące przemiału gospodarczego zbóż uprawnione są do posiadania określonych ilości zboża niezbędnych do uzyskania zapasu produktów przemiału w celu prowadzenia wymiany zboża na te produkty na warunkach przemiału gospodarczego, zwanych dalej „normatywem przemiałowym”.

2. Wysokość normatywu przemiałowego w poszczególnych rodzajach zbóż ustala dla każdego zainteresowanego młyna na jego wniosek właściwy do spraw skupu organ prezydium powiatowej rady narodowej po zaopiniowaniu wniosku przez właściwy do spraw przemysłu organ prezydium powiatowej rady narodowej. Decyzja w sprawie ustalenia wysokości normatywu przemiałowego powinna ponadto stwierdzać, że organ, który ją wydał, może obniżyć wysokość normatywu nakazując sprzedaż nadwyżki lub zarządzić odprzedanie zboża stanowiącego normatyw.

3. Wysokość normatywu przemiałowego nie może przekraczać 3-dobowej zdolności produkcyjnej młyna obliczonej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 2, doręcza się również właściwemu do spraw przemysłu organowi prezydium powiatowej rady narodowej oraz rejonowym zakładom zbożowym „PZZ”.

5. Decyzja o obowiązku odprzedania zboża stanowiącego normatyw przemiałowy nie pozbawia młyna uprawnień do ponownego gromadzenia normatywu przemiałowego do ustalonej wysokości.

§ 19. W razie utraty uprawnień do wykonywania przemysłu młynarskiego lub rezygnacji z uprawnień do wykonywania tego przemysłu, zboże stanowiące normatyw przemiałowy powinno być sprzedane jednostkom określonym w § 22.

§ 20. 1. Normatyw przemiałowy tworzy się z opłat w naturze za przemiał gospodarczy zbóż oraz ze zboża wygoszparowanego.

2. Normatyw przemiałowy może być tworzony lub uzupełniany zbożem nabytym od rejonowych zakładów zbożowych „PZZ” albo zbożem wyprodukowanym we własnym gospodarstwie rolnym osób prowadzących młyny.

3. Utworzenie lub uzupełnienie normatywu przemiałowego zbożem pochodzącym z własnych gospodarstw rolnych powinno być zgłoszone rejonowym zakładom zbożowym „PZZ”.

§ 21. 1. Rejonowe zakłady zbożowe „PZZ” zbywają młynom określone ilości zboża na utworzenie lub uzupełnienie normatywu przemiałowego za zgodą właściwych do spraw skupu organów prezydiów powiatowych rad narodowych, na których obszarze działania dany młyn się znajduje.

2. Przy zbywaniu zboża (ust. 1) rejonowe zakłady zbożowe „PZZ” stosują ceny równe cenom skupu rynkowego zbóż w powiecie, w którym położony jest młyn, powiększone o marżę skupu gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 22. Młyn jest obowiązany do sprzedaży zboża stanowiącego normatyw przemiałowy lub jego część:

- 1) w punkcie skupu zboża gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” lub rejonowych zakładów zbożowych

„PZZ” — jeżeli zboże pochodzi z opłat w naturze, zboża wygoszparowanego i zboża z własnego gospodarstwa rolnego,

- 2) w punkcie skupu zboża rejonowych zakładów zbożowych „PZZ” — jeżeli zboże zostało nabyte od tych zakładów.

§ 23. 1. Za zboże pochodzące z normatywów przemiałowych punkty skupu zboża rejonowych zakładów zbożowych „PZZ” wypłacają należności obliczone według cen obowiązujących w rynkowym skupie zbóż w powiecie, w którym położony jest młyn, powiększone o:

- 1) marżę skupu gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — jeżeli sprzedane zboże było uprzednio nabyte od rejonowych zakładów zbożowych „PZZ”,
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów transportu w wysokości 8,50 zł za 100 kg — jeżeli sprzedawane zboże pochodzi z opłat w naturze, zboża wygoszparowanego i zboża z własnego gospodarstwa rolnego.

2. Za zboże pochodzące z normatywów przemiałowych punkty skupu zboża gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” wypłacają należności obliczone według cen obowiązujących w rynkowym skupie zbóż w powiecie, w którym jest położony dany młyn.

§ 24. Rejonowe zakłady zbożowe „PZZ” prowadzą ewidencję zbóż stanowiących normatyw przemiałowy.

§ 25. Ilekroć przepisy zarządzenia używają określenia:

- 1) „młyn” — należy przez to rozumieć również kaszarnie, wiatraki i samodzielne śrutowniki,
- 2) „prezydium powiatowych rad narodowych” — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 26. Traci moc zarządzenie Ministra Skupu z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie przemiału gospodarczego zbóż (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-69, poz. 869, z 1956 r. Nr 96, poz. 1061, z 1960 r. Nr 76, poz. 350 i z 1961 r. Nr 71, poz. 301).

§ 27. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Piśula*

178

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 maja 1962 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się tabelę kursową nr 5/62, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela kursowa zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 maja 1962 r. Jednocześnie traci moc tabela kursowa

nr 4/62, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 kwietnia 1962 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 29, poz. 127).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *A. Zebrowski*